

STREDOČESKÝ
EXPRES

PRAVDA O CHARTE A 17. NOVEMBRI?

ZMENA

NEZÁVISLÝ
TYŽDENÍK

Cena
2,50 Kčs

Číslo 61.
Ročník II./1990

46.
týždeň

VÁLTOZÁS

FÜGGETLEN HETILAP

Évfolyam II./1990., 61. szám, Ára 2,50 korona

Rozhodne našu dvojjazyčnú hlavičku nepovažujte, vážení čitatelia, za provokáciu. Dokonca si ani nechceme robiť nemiestne žarty z uznesení najvyššieho zákonodarného orgánu Slovenskej republiky. Práve naopak. Plus rešpektujeme jej múdre rozhodnutie, keď už teraz sme si uvedomili, že náš časopis prichádza aj do oblastí, kde viac ako 20 percent obyvateľstva tvoria občania maďarskej národnosti. Predpokladáme, že tento náš čin pomôže urýchliť praktickú realizáciu záverov zasadania SNR. Naša iniciatíva sa týmto neskončí. Postupne budeme názov našich novín prekladať aj do ukrajinčiny, poľštiny, nemčiny, cigánčiny, vietnamčiny, arabčiny... podrobnejšie o redakčných humanitárnych cieľoch píšeme na strane 2 pod titulkom ÁNO, TAKTO SI TO PREDSTAVUJEM!

potrebujete poradcu pre riešenie problémov slovenskej menšiny?

Najvyšší súd ČSFR zrušil rozsudok

Justičný omyl alebo justičný zločin?

Pani Kocúrová objíma svojho syna. Po deviatich rokoch.

Vážené redaktorky Renáta Fodorová a Elena Lincényiová, po prečítaní vášho článku *Spravodlivosť s trhlínami* prišiel k záveru, že máte nielen trhliny medzi nohami, ale aj jednu veľkú v hlave.

Reakcie boli rôzne, mnohé vulgárne. Možno aj vy patríte medzi tých čitateľov, ktorých sme nehorázne pobúrili dvoma článkami *Spravodlivosť s trhlínami* (Zmena č. 27) a *Trhlin*

pribúda (Zmena č. 34), v ktorých sme si dovolili vysloviť pochybnosť o zákonnosti rozsudku v prípade vraždy študentky medicíny Eudmily Cervanovej. Krajský súd v Bratislave a po

ňom Najvyšší súd SSR uznali vinnými siedmich mužov. Ing. Miloša Kocúra, Ing. Milana Andrašika, Romana Brázdu, Stanislava Dúbravického, Ing. Františka Čermana, Ing. Pavla

Beďača a Juraja Lachovca z trestného činu únosu, znásilnenia, vraždy. Prokurátor žiadal tresty smrti. Obhajoba žiadala oslobodiť. Konečne rozsudok – spolu 108 rokov väzenia. A ob

Pani Kocúrová objíma svojho syna. Po deviatich rokoch.

Milan, Miloš a Stano v škamitku, keď už nie sú väzňami

mal národ opäť chvíľu o čom hovoril, takmer všetky periodiká i televízia nešetřili priestorom, aby čo najpodrobnejšie opísali priebeh osudného večera.

Naše články poukazovali nielen na príveľa nevyjasnených bodov a labilných dôkazov, ale aj na nezakonnosť samotného vyšetrovacieho a súdneho procesu. Získavanie a overovanie informácií nám trvalo takmer tri mesiace. Za ten čas sme sa stretli so všetkými odsúdenými (s výnimkou Milana Andrasíka, o ktorého sa dobre postaralo leopoldovské nápravno-výchovné zariadenie), preštudovali sme súdne spisy, zhovárali sme sa s vyšetrovateľmi, sudcami, prokurátorom, hľadali sme svedkov.

PRAVÝ VRAH SA POMSTÍ

Faktov na napísanie článku bolo dosť, a predsa sme pracovali ďalej. Hovorí sa tomu vnútorné presvedčenie. To si žiadalo ďalšie a ďalšie dôkazy. Až keď sa vnútorné presvedčenie ustáľilo, rozhodli sme sa článok publikovať. Onedlho sme sa dopočuli, aké sme naivní, potom aké sme hlúpi. Dozvedeli sme sa aj to, že nás rodiny podplatili. Nejedna kolega – novinár pochybovačne pokrútil hlavou nad našou „odvahou“.

Po búrlivo negatívnom čitateľskom ohlase nás predsa len ktosi podporil. Kolegovia z Respektu prešli rovnakou pracovnou kalváriou a výsledok mal titulok *Svrázné vyriešenie vraždy*. Napriek tomu, že sme informovali aj o podaní sťažnosti pre porušenie zákona v prospech odsúdených, verejnosť neverí.

Roman Brázda (ten s bradou) sa už trochu prelieč z vážnych psychických porúch.

Chvíľa ticha. Ako predzvest toho, že sa opäť začne čosi diať, dostáva jedna z nás domov anony. V ňom neznamy vtipkár upozorňuje jej matku, že pravý vrah Ludmily Cerveňovej žije a bude sa chcieť pomstíť.

O dva týždne na to, od 16. do 19. októbra sa konečne schádza Najvyšší súd ČSFR, aby na podnet generálneho prokurátora prešetril, či bol v prípade siedmich Nitrančanov skutočne porušený zákon.

LEN DŮKAZY CHÝBALI

Prokurátor poukazuje, kde všade a aké chyby urobili nielen vyšetrovatelia, ale aj krajský súd v Bratislave a Najvyšší súd SSR. Keďže spôsob, akým sa orgány

činili v trestnom konaní dopracovali k rozsudku, bol protizákonný, treba aj samotný rozsudok považovať za nezákonný, a preto hlada zrušiť ho. To zavaru prokurátorovej reči znejú slova, na ktoré sa u nás tak rado zabúdalo: *radšej deťmi zomrú na šľobode, ako jeden nevinný vo väzení*.

Obhajcovia jeden po druhom vstávajú a rekapituluju kde, kto a ako protizákonným konaním ublížili ich klientovi. Vracajú sa k záhadam samotného prípadu. Aviak ani jeden si neodpustí nepríjemný výrok pred súdom vypočítaného vyšetrovateľa, plukovníka Pálku: *„Ja som bol presvedčený, že sú vinní. Len dôkazy mi chýbali.“* Výrok sa

Tiežli už bolokrát. No doteraj nepočítam jedno výzastvo. Výzastvo v boji s nespravodlivosťou. Súd sa skončil. Už sa nik nezaujímal zločinom. Ani mamy sa neobrátili. So zarúčaním možno trošku zaskečene. Po deviatich rokoch...

Nik im negratuluje tak, ako by býva vo filmoch. K čomu aj Platili veľmi draho.

Roky zapasov so sebou nesújú. Roky viery v spravodlivosť, ktorá sa rodila v stavoch najhlbšieho zúfalstva.

Roky – tie najlepší – darujú svojou vnútornou, lepeným nádejom, kľetkou a tajom, masovým konzenzom a kolektívom.

Roky, v ktorých boli rodiny len rodinami vrabov.

Roky, v ktorých boli ich deti len deťmi vrabov.

Jeden z nich poznamenal, že sa na tých deviat rokov čas pre nich zastavil. Čas možno, len to utopenie plynu a spojalo.

Najvyšší súd ČSFR vrátil prípad na dosť zreteľne krajšiemu súdu. Je dosť pravdepodobné, že sa celá záležitosť presunie aj do fazy vyšetrovania. Konečný verdikt o vinní či nevinní bude teda vyriešený už o niekoľkých pár mesiacov. No pochybnosti nemá nik rád. A preto sa ľudské oprávnenie pýtať, tak sú vinní, či nie. Oni tvrdia, že sú nevinní. My si to myslíme ťažko.

Názory na poradie záležitosť prípadu sa rôznia. Jedna otázka však treba vysloviť. Ak sú nevinní, čo sa to tam vlastne dialo?

Bol to justičný úmyl alebo justičný zločin?

RENÁTA FODOROVÁ
ELENA LINCZÉNYIOVÁ

Foto Beďal: To sa predsa nemohlo skončiť inak. Býť sme nič neurobili.

tak stáva historickým a hovoriť dosť jasne o tom, ako skupina vyšetrovateľov pracovala.

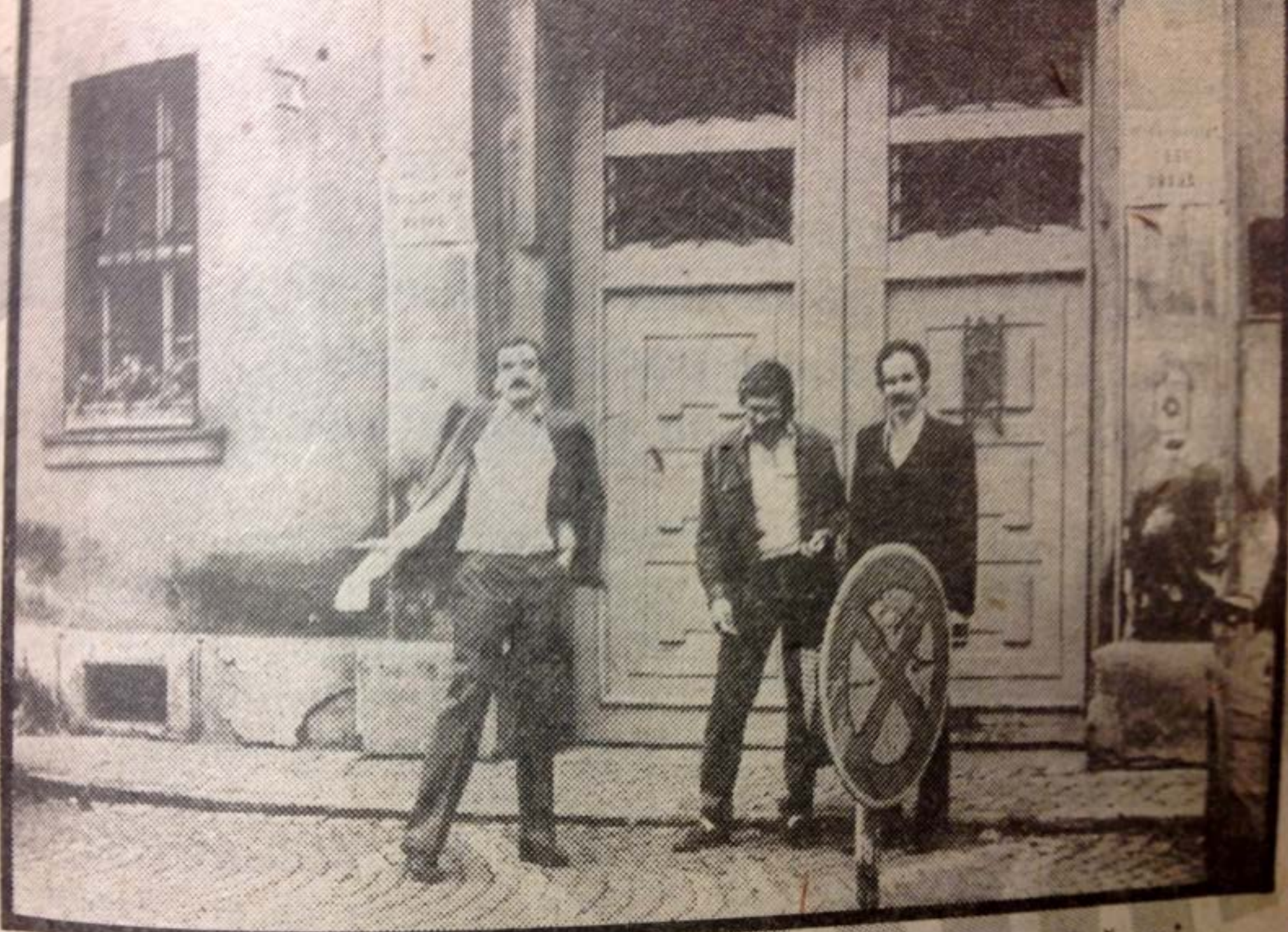
Nervozita stupa. O chvíľu bude vyneseny rozsudok. Na lavici sedem vrabov. Zvláštne súvislosti. V tejto sieni prebiehal proces so Slánskym. Aj títo odsúdení boli odsúdení nespravodlivo. Ale to už predbiehame.

V MENE SPRAVODLIVOSTI

...Najvyšší súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v prípade siedmich odsúdených z trestného činu únosu, znásilnenia a vraždy Ludmily Cerveňovej našiel rozsudok Krajského súdu v Bratislave, potvrdený NS SSR.

Zaroven našu záležitosť...

Žiadne hlasné výkriky, ľudské ovácie. Len marmónica strý.

Milan, Miloš a Stano v okamihu, keď už nie sú väzňami

všetky perio-
setrili priesto-
ajpodrobnejšie
dného večera.

ukazovali nie-
nevyjasnených
dôkazov, ale
st samotného
súdneho pro-
a overovanie
alo takmer tri
sme sa stretli
enými (s vy-
Andrašika,
re postaralo
nápravno-vý-
preštudovali
hovárali sme
ni, sudcami,
ľadali sme

Roman Brázda (ten s bradou) sa už trochu preliečil z vážnych psychických porúch.

rodinami v
Roky, v kto
deťmi vrahu
Jeden z nich
na tých dev
zastavil. Č
penie plynu

Najvyšší
pad na doše
du. Je dost
sa celá zále
fázy vyšetro
ďikt o vine
vyrieknutý a
siacov. No
nik rád. A
oprávnené p
nie. Oni tv
My si to my

Názory na
padu sa ro
však treba
vinní, čo sa t

*Bol to justič
tičný zločin?*

REN
ELENA

RAH
ISTÍ

...tým historickým a hovori

z vážnych

RENÁTA FODOROVÁ
ELENA LINCZÉNYIOVÁ

a hovorí
o skupina
ala.

O chvíľu
ok. Na la-
vláštne sú-
prebiehal
Aj títo od-
nespravod-
ehame.

OSTI

kej a Slo-
Republiky
dsúdených
znásilne-
ervanovej
ého súdu
ý NS SSR.

ky, žiadne
tečú slzy.

*Paťo Bedáč: To sa predsa
nemohlo skončiť inak. My
sme nič neurobili.*